

HELL'S TOUR +

**... A je to...
1994**

... A je to...

22. – 24.4.

Vidíte jak se nám to pěkně rozbíhá? Třetí výprava je tu a s ní dvě dušičky. Jarda a Vašek.

Tak od začátku. Sraz je v 17 hodin ve Stromovce. V 17.16 tam skutečně jsme. Jarda a Vašek už na nás čekají. Tak jedem.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Praha	0	825	0	0

Dle rozpisu trasy máme dnes dojet na Okoř. Vyjíždíme z Prahy, je krásně. A už jsou tu první potíže. Tedy je vše v nejlepší pořádku. Vašek jezdí na galuskách a podařilo se mu zničit ventilek. Vyměnil duši a pokračujeme.

Zvolna projíždíme po modré turistické značce údolím, přírodou, jede se dobře. Po nějaké době se dostáváme na silnici. Projeli jsme pár vesnic a máme hlad.

Po krátké svačince jedeme dál. Je 19.00, začíná se ochlazovat. Pořád se jede dobře. Sjíždíme do vesnice Okoř a zastavujeme u hospody. Krátce se občerstvujeme a dochází k předání listin „Dušička“ Vaškovi a Jardovi. Pochopitelně za průběhu doprovodných legráček.

Pak zase jedeme. Je tma a pořád teplo. Po nějaké době jsme v polích uviděli remízek – dnešní hotel. Zdoláváme terén a už jsme u něj. Já s Mikym jdeme na průzkum. Musím konstatovat, že se tu leccos změnilo od doby, když jsem tu byl před dvěma roky naposled. 1. je tu chráněné území. 2. z větší části se to tu proměnilo ve skládku. 3. zbytek se stal pralesem.

Vracíme se k ostatním s tím, že Miky našel vhodné místo pro stavbu tří doupat. Zajeli jsme tam a začali s budováním. Musím však nejdříve upřesnit některé skutečnosti.

Asi nejdůležitější je, že máme u doupat nové všechny šňůry. Některé jsou však o něco kratší. Druhý moment: kromě mě a

Mikyho nikdo neví, jak se to staví. Třetí: do zdejší hlíny jdou kolíky zastrčit velmi snadno. Bohužel ještě snadněji z ní vypadávají.

V duchu toho všeho se nám po úporné snaze přecijen podařilo zvítězit a stavby stojí. Ještě jsme si uvařili noční čaj a definitivně zalézáme.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Malé Čičovice	55,0	863	38,3	15,2

Ráno 23.4. sobota

Budím se příjemně naladěm. Ostatní také předstírají, že nespějí. Vaříme ranní čaj, snídáme, každý, co si přivezl, je krásně. Zvolna balíme a odjíždíme. Směr Kladno.

Cestou přes malé vesničky doplňujeme zásoby a v Kladně dokončujeme nákupy. Pořád svítí slunce a je velmi krásně. Jedeme podle rozpisu trasy, všechno je v nejlepším pořádku.

Projíždíme kolem Lán a na kopci za nimi obědváme. Jsou dva druhy polévek a chleba.

Je krátce po 13té hodině. Jídlo přišlo vhod. Pokračujeme na Rakovník. Začíná být vedro. Cestou jsme sjížděli krásný kopec. Podařilo se mi dosáhnout nového rychlostního rekordu na tomto stroji. Mastil jsem si to 72 km/h. Slušné, že?

Rakovník jsme projeli bez větších problémů. Pořád svítí slunce, jede se báječně. Všechno funguje, zkrátka OK. Pohybujeme se po místních komunikacích do kopců a opět dolů, jsme zkrátka na Rakovnicku. Míříme na zříceninu Krakovec.

Několikrát jsme předjeli dodávku se zmrzlinou. Vašek nevydržel a při jednom z předjíždění zastavil a zakoupil nějakou tu uraženost.

Přijíždíme na Krakovec. Hrad, vlastně zřícenina, tady opravdu je. Proč jásáme? Protože před odjezdem nám Miky řekl, že tam byl naposled jako nevinné dítě, což musí být značně dávnou.

Prohlédl jsem si hrad. A v 17.30, po malé svačince jedeme dál. Máme možnost jet špatnou, nebo ještě horší cestou. Padlo rozhodnutí pro špatnou. Po zdolání dokopce s povrchem bahna a kamení se zas dostáváme na okresky a po nich, po trase do místa

dnešního noclehu. Jede se pořád výborně.

Přijeli jsme přes kopce a údolí do obce Skryje. A šup do hospody. Dali jsme si vynikající večeři a chtěli odjet. Eva však prohlásila, že už nemůže a kromě toho prý tady má strejdu. A stálo by za to ho navštívit, protože by mohl vyjít nocleh pod střechou. Souhlasím.

Po chvilce hledání jsme ve 21.45 zabušili na vrata. Budíme obvyklou směs pohoršení, překvapení, úžasu a pobavení. Ubytovali jsme se a po krátké rozmluvě a místními zalezli.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Skryje	72,0	949	86,0	17,2

Ráno 24.4. neděle

Probouzím se a je mi skvostně. Likvidujeme, ležení, snídáme a chystáme odjezd. Eva ještě drbe s místními ostatní nepřítomné příbuzné a už jedem. Je 10.05. Opět svítí slunce a je nádherně. Míříme na Žebrák. Cesta vede z velké části lesem, jede se báječně.

Cca za hodinu jsme na hradě. Mají to tu pěkné. Prolezli jsme všechno, co šlo. A když už to nešlo, vydali jsme se na další cestu. Cíl není daleko. Vlastně je to protější kopec a na něm hrad Točník. Za ¾ hodiny jsme tam. Mají to tu do kopce. HODNĚ!!!

Opět jsme prošmejdili co šlo, zkritizovali i co nešlo a pomalu pojedeme dál. Je 14. 10, ideální čas na oběd.

Pohybujeme se po červené turistické značce. Je tu spousta stromů. To by se v lese dalo celkem čekat. Ale tyhle ležej přes cestu. U jednoho z ležících kmenů jsem usoudil, že bude oběd.

Byl. Opět dvě polévky + co komu zbylo. Teď však nás čeká svízelná část cesty.

Vyjeli jsme z lesa a najednou je tu močál. Především tam, kde nedávno vedla cesta. Jedeme tedy po poli. Moc jsme si nepomohli. Jedu za Vaškem. Vybírá celkem slušná místa pro průjezd. Najednou však rozhodil kopyta a po zádech mi spadl do cesty zrovna v místě největších a nejmocnějších humáčů. Měl jsem spoustu práce s tím, abych já zůstal v sedle a zároveň nepřejel Vaška. Vše však dopadlo relativně dobře. Vašek je zahrnutější na

zádech a já se mu vyhnul. Jedeme dál.

Mokro pokračuje, ale už jsme si zvykli... zabořil jsem se po ráfky. Vystoupit se mi nechce. Je tu bahno a hnus. Při pokusu o šlapání se mi protočilo zadní kolo a zabořilo se ještě víc. Při dalším pokusu se mi povedlo bahno opustit.

Hnusy na cestě zmizely a jedeme teď po štěrku. Taky nic moc. Za chvíli je však asfalt a za rohem hospoda. Na chvíli jsme zastavili, napili se a jedeme dál. Pořád je teplo a svítí slunce.

V duchu totální pohody jsme dojeli do Zdic. Tady se Vašek odpojil a pokračoval domů na Nové Strašecí. My jedeme slunečným podvečerem přes Křížatky, Koněprusy, Tobolku, Keňany a Liteň do Zadní Třebáně. Tady se při sjezdu k řece Mikymu rozpadla páka přední brzdy.

Chvíli jsme to mordovali, ale pak jsem usoudil, že i s jednou brzdou se dá dojet a pokračovali jsme. Karlštejn, Mořina, Kuchař. Stmívá se. Chýnice, Tachlovice, Jinočany, Zbuzany, Ořech. Už je tma. Tady se s námi loučí Jarda. Pokračujeme. Praha Slivenec, Barrandov.

Jsme tu a opět vítězíme. A to ve skvělé náladě, kterou neustále vylepšuje Miky...

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Praha	57,5	1020	71,3	14,5

Účast: Jarda, Vašek, Eva, Miky, Dig.

Celková kilometráž: 195 km.

Neprodejné
© Hell's Tour + 1994